

הטעם? מושום שאתם ענבים לבנים, הם ענבים ששומרים את אותו היין בעלון, ואוותם צבע לבן ורחלמיים. ואותם הענבים האדמים הם צד סדין, הגן האדם.

אבל אוותם - נראה הוא לעולם הבא. מה הטעם? מושום שעבר על הדין יכול להשמידו. והיין הטוב של העולם הבא יש לו בו חלק. שתה יין לבן - סימן טוב לו, ורמחה. אדם - הדין הוא השורה עלייו.

בשקרב יעקב ליצחק אביו, נתן לו מאותו פין הtoutם המשמר מהעולם הבא, ששמחה ואהבה אינם אלא בשמות עורקים מתוך הין הטוב.

ועל כן יצחק, שהיה מצד הדין הקשה, ה艸טרך לשפט אותו באותו הין הטוב, שבא מרחוק. זהו שכטוב ויבא לו יין מרחוק, ממקום עליון, מושך עליו מאותה שמחה לשמח אותו, אוי התבשם הרוג, והדין הקשה נבל ברכחים, שייהה הפל בראוי.

ומושום כך אוותם דומים, האוהבים העליונים, המאורות הקודשים, אינם מאים אלא מתוך אותו היין, ומהו? זה השם החקוק המפרש של שבעים אותיות. של אוותם מאורות קודשים, השם החקוק הקירוש של שבעים השמות, וזה בסוד של אוותם הענבים ששומרים את הין העליון, הכלל של אוותם שבעים.

ומושום כך, השמחה והרצון באוטן הנשיות לעוזר אהבה הם מהיין בעלון. ועל כן המאורות מאים ונוצצים מאותו היין, שכטוב כי טובים לדיך מיין.

לירח שמניך טובים רב שמעון אמר, האי

בגין לאינו ענבן חוראין, איןון ענבי דעתרי מהו חمرا עילאה, ואינו גון חיוור רחלמי. ואינו ענבן סומקין, איןון טטר דינא גון סומק.

אבל, נראה והוא לעלם דאת. מאי טעם, בגין דבר על דין, זכיל לשצחא ליה. וחרם בא לעלם דאת, אית ליה ביה חולק.שתי חمرا חירא, סימן טוב ליה, ורמחה. סומק, והוא דין דשריא עלייה.

יעקב, כド קרייב לגבי יצחק אבוי, יחב ליה מההוא חمرا טבא דמנטר מעלה מא דאת, רמחה ורחלמו לאו והוא, אלא כdot אתער מגו חمرا טבא.

על דא יצחק, דקהה מטהרא דין קשייא, אצטיריך למחרדי ליה בההוא חمرا טבא, דאת מרחוק. הדא הוא דכתיב, (שם כד כה) ויבא לוי יין מרחוק, מדוכתא עילאה, משיך עלייה מההוא רמחה למחרדי ליה, כדי אתבעם רוגזא, ודינא פקייפא אתכליל ברחלמי, למחרוי כולה בדקא יאות.

ובגין כה איןון הודים, רחימין עילאיין, בוצינין קדישין, לא נחרין אלא מגו ההוא יי"ן, ימאן והוא, דא שמא גליפא מפרש דשבעין אתוון. לאינו בוצינין קדישין, שמא גליפא קדישא דשבעין שמהן, דא והוא ברזא לאינו ענבן, נטرين יין עילאה, כלא לא לא שבעין.

ובגין כה, רמחה ורעו באינו נשיקין, לאתער רחלמו, מאיין עילאה והוא. ועל דא, בוצינין נחרין ונצין מההוא יין, דכתיב כי טובים דרך מין.

לירח שמניך טובים רב שמעון אמר, האי קרא אספכלנא ביה, ואיהו סתים ברזא